voor kind

De verkeerde volgorde

Er is een volgorde, dachten we. Eerst de ouders, dan de kinderen. Zo lopen de seizoenen. Zo vallen de bladeren: van boven naar beneden.

Maar jij ging voor ons uit. En nu staan wij in een wereld die achterstevoren draait, en niemand die ons kan vertellen hoe je daarin loopt.

Wij hebben jou leren lopen. Nu moeten wij leren hoe we verder gaan zonder jou. Niemand heeft ons dat ooit voorgedaan.

Je kamer is nog van jou. Je jas hangt aan de kapstok, je muziek zit nog in de auto, en soms roep ik je naam onder aan de trap, voordat ik het weet.

Ik had je alles willen geven. Een lang leven. Een volle tafel. Kinderen die op jou zouden lijken. Het enige wat ik je nog kan geven, is dit: dat ik je nooit vergeet.

En jij hebt ons ook iets gegeven. Jij maakte ons tot ouders. Dat blijven we, ook nu. Want een ouder is niet iemand die een kind heeft, maar iemand die van een kind houdt. En dat doen wij. Met alles. Elke dag.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com